

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 05, 2019

Nummer 5, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:91](#) 22-01-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:87](#) 22-01-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2001:AB1819](#) 29-05-2001

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:846](#) 30-01-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:285](#) 29-01-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:50](#) 29-01-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:203](#) 25-01-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:43](#) 22-01-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:491](#) 22-01-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:11242](#) 27-11-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:3784](#) 22-06-2018

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:552](#) 23-01-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:240](#) 23-01-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:553](#) 23-01-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:603](#) 16-01-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:302](#) 16-01-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:282](#) 11-01-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:99](#) 03-01-2019

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:5050](#) 21-12-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:11057](#) 19-12-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:10935](#) 02-03-2017
werknemer/Koni B.V.

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 06-12-2018

Isayeva v. Oekraïne

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 06-11-2018

Hakim Aka v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 06-11-2018

Milićević v. Montenegro

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 20-11-2018

Samesov v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 11-12-2018

Lakatošová v. Slowakije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 27-11-2018

Kilici v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 22-11-2018

Jurasz v. Polen

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 11-12-2018

B.I. v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 11-12-2018

Tülay Yıldız v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 20-11-2018

Asma v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 15-11-2018

V.D. v. Kroatië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 20-11-2018

Pulfer v. Albanië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Hof van Justitie van de Europese Unie](#) 15-11-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 11-12-2018

Nihat Soylu v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 18-12-2018

Hasan Köse v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Uitspraak na terugverwijzing door Hoge Raad (zie PS 2018-0708) in procedure tussen Box Consultants en de Staat. Hof is van oordeel dat bij summier onderzoek onvoldoende aannemelijk is geworden dat het voorlopig getuigenverhoor uitsluitend is verzocht voor het verkrijgen van bewijs voor de strafrechtelijke procedure. Voorts kan het hof bij de huidige stand van zaken niet vaststellen dat sprake zal zijn van een daadwerkelijke verstoring van het onderzoek dat plaatsvindt in de strafrechtelijke procedure door het horen van de door Box Consultants genoemde getuigen. Staat wordt in het ongelijk gesteld.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 30-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:846

Zaaknummer: 200.246.207/01

Rechters: A.E.B. ter Heide, C.J.H.G. Bronzwaer en S.C.P. Giesen

Advocaten: I.C. Engels, T.R.B. Greve en S.E.L. van Kerkhof

RECHTSPRAAK

In mishandelingszaak wordt een geluidsopname die zonder toestemming is gemaakt van een gesprek met een getuige waarvan bekend was dat die zich in verband met het geschil wilde beroepen op het familiaal verschoningsrecht van artikel 165 lid 2 sub a Rv, als onrechtmatig verkregen bewijs uitgesloten. Op grond van een bewijswaardering van het overige bewijs (met name andere getuigenverklaringen) komt het hof, evenals de rechtbank, tot de conclusie dat appellant er niet in is geslaagd om de door hem gestelde toedracht van de fysieke aanvaring tussen hem en geïntimeerde te bewijzen. Het door hem aangedragen bewijs is onvoldoende overtuigend, terwijl er belangrijke contra-indicaties (waaronder verklaring huisarts en verklaring verbalisant in proces-verbaal) zijn tegen de door hem gegeven versie van het voorval.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 29-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:285

Zaaknummer: 200.216.382_01

Rechters: I.B.N. Keizer, M.G.W.M. Stienissen en J.M.W. Werker

Advocaten: W.G.M.M. van Montfort en G. Loman

RECHTSPRAAK

Het hof acht voldoende aannemelijk dat fraude is gepleegd bij het declareren van tandartsbehandelingen onder zorgverzekering, mede door de onterechte weigering van appellante nadere gegevens te verstrekken en de verlangde machtiging tot het opvragen van medische gegevens te tekenen, terwijl de verzekeraar voldoende aanleiding had om naar deze gegevens en de machtiging te vragen.

Op basis van de aanvullende zorgverzekering die appellante heeft afgesloten bij de verzekeraar, komt tandheelkundige hulp zonder maximum voor vergoeding in aanmerking. Nadat appellante de kosten van verschillende behandelingen bij de verzekeraar had gedeclareerd, betwijfelt de verzekeraar echter of de tandartsenpraktijk waar appellante haar behandelingen had gehad überhaupt wel bestaat en dus of de behandelingen wel hebben plaatsgevonden. De naam van de tandarts en plaats van behandeling kunnen een eerste aanwijzing vormen voor het antwoord op de vraag of de behandelingen (kunnen) hebben plaatsgevonden zoals op de facturen vermeld. Appellante was dan ook gehouden deze gegevens op verzoek van de verzekeraar te verstrekken. Ook het verzoek de machtiging tot het opvragen van medische gegevens te tekenen, kan onder de gegeven omstandigheden de toets doorstaan. De aanspraak op bescherming van de persoonlijke levenssfeer is immers niet absoluut, maar zal steeds moeten worden afgewogen tegen het belang dat anderen kunnen hebben bij kennis van gegevens die tot de persoonlijke levenssfeer behoren. Appellante heeft dus (ook) ten onrechte geweigerd de door Stad Holland verlangde machtiging te verstrekken. Dit alles rechtvaardigt naar het oordeel van het hof de conclusie dat er fraude is gepleegd met de facturen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 29-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:50

Zaaknummer: 200.233.059

Rechters: M.J. van der Ven, B.J. Lenselink en D.A. Schreuder

Advocaten: J.J. Sneller en J. van der Meer

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Moordzaak. Hof oordeelt dat voormalig partner van slachtoffer kan worden aangemerkt als slachtoffer in de zin van artikel 51b Sv en verleent hem toestemming om kennis te kunnen nemen van de processtukken die voor hem van belang zijn ter onderbouwing van een mogelijke vordering bij de burgerlijke rechter.

De verdachte in deze zaak wordt veroordeeld voor moord op zijn ex-vriendin door haar met een vuurwapen om het leven te brengen. Het hof buigt zich over de vraag of de voormalig partner van het slachtoffer als slachtoffer in de zin van het Wetboek van Strafvordering kan worden aangemerkt en of aan hem derhalve processtukken mogen worden verstrekt (art. 51b lid 1 Sv). Het hof overweegt hieromtrent dat blijkens de omschrijving in artikel 51b lid 1 Sv onder 'slachtoffer' niet wordt verstaan de voormalig partner van het slachtoffer. De wijzigingen die de per 1 januari 2019 in werking getreden Wet vergoeding affectieschade heeft teweeggebracht in artikel 6:108 BW en artikel 51f lid 2 Sv leiden er wel toe dat de voormalig partner als benadeelde partij zou kunnen worden aangemerkt. Echter, deze wet ziet in beginsel op een regeling ter zake van affectieschade en deze is, gezien het daarbij geldende overgangsrecht, dan ook niet toepasselijk in de onderhavige zaak. Desalniettemin maakt de ontwikkeling in de wetgeving volgens het hof duidelijk dat de omvang van de toepasselijke rechten van slachtoffers en de kring van gerechtigden voor vergoeding van schade dienaangaande, in uitbreidende zin evolueert. Tevens kan aan de jurisprudentie van het EHRM inzake de positieve verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM met betrekking tot met name artikel 2 EVRM worden ontleend dat de naaste familie van het slachtoffer (de 'naasten') in beginsel zodanig over de strafzaak geïnformeerd dient te worden voor zover noodzakelijk om zijn of haar wettelijke rechten te kunnen waarborgen. Het hof ziet dan ook geen belemmering om verzoeker aan te merken als slachtoffer in de zin van artikel 51b Sv en verleent verzoeker toestemming om kennis te kunnen nemen van de processtukken die voor hem van belang zijn ter onderbouwing van een mogelijke vordering bij de burgerlijke rechter.

Het hof vervolgt met enkele aanvullende overwegingen ter zake van de gevorderde affectieschade. De vader, zus en broer van het slachtoffer hebben in eerste aanleg alle drie een vordering tot schadevergoeding ingediend ten bedrage van € 5.000 ter zake van

smartengeld/affectieschade en deze vordering in hoger beroep gehandhaafd. Omdat het slachtoffer is overleden in 2015, hebben de nabestaanden (gezien het toepasselijke overgangsrecht) echter geen aanspraak op affectieschadevergoeding. Het hof verklaart hen allen niet-ontvankelijk in hun vorderingen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:203

Zaaknummer: 20-002991-16

Rechters: A.R. Hartman, A.M.G. Smit en J.T.F.M. van Krieken

Wetsartikelen: 416 Sv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging tot moord op echtgenote door met een vuurwapen herhaaldelijk te schieten op haar bovenlichaam. Slachtoffer is in levensgevaar geweest en had als gevolg van het misdrijf meerdere letsels, te weten vier huiddeffecten, ribbreuken, een breuk van het rechterschouderblad, een klaplong, beschadigingen in beide longen en bloedingen in de borstholte en linkeroksel. Toewijzing € 20.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 23-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:552

Zaaknummer: 03-702007-18 en 03-700250-18 (gevoegd ter terechtzitting)

Rechters: R. Verkijk, C.M.W. Nobis en A.H. de Hamm-van Water

Advocaten: M. van Riet

Wetsartikelen: 289 Sr en 285 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verweerder tilt verzoekster op na avondje stappen en komt ten val, waardoor verzoekster haar enkel breekt. Onrechtmatige daad. Feit van algemene bekendheid dat alcoholgebruik negatieve gevolgen heeft voor de motoriek, coördinatie en evenwicht, en dat het reactievermogen afneemt. Geen ongelukkige samenloop van omstandigheden.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 23-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:240

Zaaknummer: C/18/184629 HA RK 18-81

Rechters: M. Griffioen

Advocaten: J.J. van der Molen en M.W. Kok

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag door met een mes in de onderbuik van het slachtoffer (te weten de (inmiddels ex-)vriend van verdachte) te steken tijdens het spelen van een seksspel. Toewijzing € 7.500 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Eigenschuldverweer verworpen.

In deze zaak is de verdachte veroordeeld voor poging tot doodslag doordat zij haar (inmiddels ex-)vriend met een mes in zijn onderbuik heeft gestoken tijdens het spelen van een seksspel. De verdachte en het slachtoffer hadden beiden alcohol en cocaïne gebruikt en hadden een gezellige avond samen, die uiteindelijk uitmondde in het seksspel waarin het slachtoffer van de verdachte naakt op het aanrecht moest gaan liggen. Daar vond, naar het zich laat aanzien uit het niets, het steekincident plaats.

De rechtbank wijst de immateriële schadevergoedingsvordering volledig (€ 7.500) toe aan het slachtoffer. De rechtbank verworpt het eigenschuldverweer dat de verdachte aanvoert in het kader van de vordering van de benadeelde partij (het slachtoffer): nog daargelaten of de omstandigheid dat de benadeelde de verdachte die avond niet heeft weerhouden van het gebruik van alcohol en cocaïne aan hem kan worden toegerekend in de zin van artikel 6:101 BW, geldt dat deze omstandigheid een slechts zo geringe rol heeft gespeeld in het complex van oorzaak en gevolg dat tot het steekincident heeft geleid, en de schade voor de benadeelde zo weinig voorzienbaar, dat de billijkheid vereist dat de plicht van de verdachte om de schade die zij heeft veroorzaakt te vergoeden, geheel in stand moet blijven.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 23-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:553

Zaaknummer: 03/700387-18

Rechters: K.G. Witteman, J.H. Klifman en F.M. van Maanen Winters

Advocaten: Th. Boumans

Wetsartikelen: 287 Sr en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Hoger beroep tegen beschikking in deelgeschil. Ruiterongeval. Pony stopt plotseling vóór laatste hindernis van de dubbelsprong. Ruiter valt voorover, loopt letsel op en stelt de manege aansprakelijk. Naar het oordeel van het hof valt deze situatie, anders dan de rechtbank oordeelde, onder het bereik van de risicoaansprakelijkheid van artikel 6:179 BW. De weigering is een uiting van de eigen energie van de pony en is niet, en zeker niet alleen, ingegeven door een (foutieve) instructie van de ruiter. Volgt terugverwijzing naar de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 22-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:491

Zaaknummer: 200.207.094/01

Rechters: H. de Hek, K.M. Makkinga en B.J.H. Hofstee

Advocaten: J.I. van der Winden en mr. I.K. Verhoeks

Wetsartikelen: 6:179 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Cassatie. Hof heeft terecht geoordeeld dat proceskosten van benadeelde partij kunnen worden vastgesteld aan de hand van het liquidatietarief indien de advocaat optreedt op basis van toevoeging, zoals in casu het geval. Artikel 592a Sv.

De verdachte is door het hof veroordeeld voor zwaar lichamelijk letsel door schuld omdat zij een zes maanden oude baby heen en weer heeft geschud, als gevolg waarvan de baby hersenletsel heeft opgelopen. De verdachte was gastouder van de baby. Een van de middelen die tegen de uitspraak van het hof worden aangevoerd, klaagt over de verwijzing van de verdachte in de door de benadeelde partij gemaakte en de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten. Het middel voert aan dat de advocaat van de benadeelde partij optrad op basis van een toevoeging, zodat de benadeelde partij geen kosten van rechtsbijstand heeft gemaakt dan wel ten hoogste de kosten van de door de Raad voor de Rechtsbijstand vastgestelde eigen bijdrage.

De Hoge Raad herhaalt de relevante overwegingen uit de arresten ECLI:NL:HR:2000:ZD1768 (niet gepubliceerd), ECLI:NL:HR:2001:AB1819 (PS 2019-0120) en ECLI:NL:HR:2017:653 (PS 2017-0369) met betrekking tot de proceskosten ex artikel 592a Sv, de maatstaf bij de begroting van de kosten van rechtsbijstand en tot slot het liquidatietarief. Vervolgens overweegt de Hoge Raad als volgt. In civiele procedures blijft in geval van een kostenveroordeling ten gunste van een met toevoeging procederende partij de toevoeging buiten beschouwing en plegen de kosten van rechtsbijstand te worden begroot aan de hand van het toepasselijke liquidatietarief. Het is vervolgens aan de advocaat van deze partij om deze proceskosten te innen. Op grond van artikel 32 lid 3 Besluit vergoedingen rechtsbijstand brengt de Raad voor de Rechtsbijstand de proceskostenvergoeding in mindering op de aan de rechtsbijstandverlener toekomende toevoegingsvergoeding, behoudens het in lid 5 bepaalde.

Naar aanleiding van de conclusie van de advocaat-generaal merkt de Hoge Raad nog op dat in het arrest ECLI:NL:HR:2004:AO4098 met betrekking tot artikel 31 (oud) Wet op de rechtsbijstand (voorwaardelijke toevoeging) is overwogen 'dat art. 31 Wrb op strafzaken geen betrekking heeft', waaruit werd afgeleid dat een voorwaardelijke toevoeging op grond van

artikel 31 (oud) Wrb niet mogelijk werd geacht in strafzaken. Deze regel heeft, evenals thans artikel 34g Wrb waarin deze materie is geregeld in de vorm van de mogelijkheid van intrekking met terugwerkende kracht van een toevoeging, uitsluitend betrekking op de toevoeging van een raadsman aan een verdachte in een strafzaak en ziet niet op de toevoeging van een advocaat aan degene die zich als benadeelde partij voegt in een strafzaak.

De Hoge Raad concludeert dat het oordeel van het hof dat de proceskosten kunnen worden vastgesteld aan de hand van het liquidatietarief, juist is. Het middel faalt en de Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-01-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:87

Zaaknummer: 17/00378

Rechters: W.A.M. van Schendel, A.L.J. van Strien, M.J. Borgers, J.C.A.M. Claassens en M.T. Boerlage

Advocaten: J. Boksem

Wetsartikelen: 308 Sr, 14c Sr en 592a Sv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Cassatie. Hof mocht het door de benadeelde partij voor de aanvang van de terechtzitting in eerste aanleg ingediende verzoek tot schadevergoeding gebruiken voor het bewijs van de ten laste gelegde feiten.

De verdachte in deze zaak is veroordeeld voor mishandeling en belediging. Hij heeft een hoofdconductrice in een trein tijdens de kaartcontrole geslagen en geduwd en heeft haar aan haar lichaam getrokken en haar uitgescholden. Het middel klaagt dat het hof ten onrechte de schriftelijke vordering tot schadevergoeding van de benadeelde partij heeft gebruikt voor het bewijs dat de hoofdconductrice ten tijde van de mishandeling en belediging werkzaam was als ambtenaar in de zin van artikel 304 lid 2 en 267 lid 2 Sr.

De Hoge Raad overweegt als volgt. Op grond van artikel 51b lid 2 Sv kan het slachtoffer, waaronder mede is te verstaan degene die als rechtstreeks gevolg van een strafbaar feit vermogensschade of ander nadeel heeft ondervonden (art. 51a lid 1 Sv), verzoeken stukken aan het dossier toe te voegen die hij relevant acht voor de beoordeling van de zaak tegen de verdachte of van zijn vordering op de verdachte. Krachtens artikel 51d Sv staat die mogelijkheid ook open voor de in artikel 51f lid 2 Sv bedoelde personen die zich als benadeelde partij in het strafproces voegen. Geen rechtsregel staat eraan in de weg dat een aldus aan het dossier toegevoegd stuk, waaronder begrepen het formulier voor voeging als bedoeld in artikel 51g lid 1 Sv, voor het bewijs wordt gebruikt indien het voldoet aan de bewijsvoorschriften. Het stond het hof dan ook vrij om het door het slachtoffer voor de aanvang van de terechtzitting in eerste aanleg ingediende verzoek tot schadevergoeding op de voet van artikel 344 lid 1 aanhef en onder 5 Sv voor het bewijs van de ten laste gelegde feiten te gebruiken. Volgt verwerping van het middel.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-01-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:91

Zaaknummer: 17/02418

Rechters: J. de Hullu, M.J. Borgers en M.T. Boerlage

Advocaten: M.A.C. de Bruijn

Wetsartikelen: 304 Sr, 267 Sr, 51f Sv, 51g Sv en 344 Sv

RECHTSPRAAK

Shockschade. Toekenning € 20.000 shockschadevergoeding aan vrouw die getuige was van de doodslag op haar huidige vriend door haar ex-echtgenoot.

Een vrouw (geïntimeerde) is getuige van de doodslag op haar huidige vriend (X) door haar ex-echtgenoot (appellant). De kantonrechter wees gevorderde shockschadevergoeding (€ 25.000) slechts gedeeltelijk, namelijk tot een bedrag van € 10.000, toe aan geïntimeerde. Het hof overweegt dat voor shockschade (art. 6:106 BW) niet vereist is dat de gelaedeerde in een bepaalde (familierechtelijk) relatie staat tot de overledene. Het gaat erom of tussen geïntimeerde en X sprake was van een affectieve relatie als gevolg waarvan het handelen van appellant ook jegens geïntimeerde als onrechtmatig heeft te gelden en of de geschonden norm strekt tot bescherming tegen de schade zoals geïntimeerde die heeft geleden. Het hof oordeelt dat aan deze vereisten is voldaan. Ook is sprake van geestelijk letsel bestaande uit een in de psychiatrie erkend ziektebeeld (PTSS en ernstige depressieve stoornis). Dat de psychiater een goede bekende is van geïntimeerde en haar eerder heeft behandeld, maakt niet dat hij niet als deskundig kan gelden of per definitie niet objectief is. Geïntimeerde kan dan ook aanspraak maken op vergoeding van shockschade. Het hof acht een vergoeding van € 20.000 in de gegeven omstandigheden billijk.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 22-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:43

Zaaknummer: 200.222.226

Rechters: M.J. van der Ven, P.M. Verbeek en M. Flipse

Advocaten: H.J. van Gijssel en M.P. de Klerk

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Ondanks relatief gering belang, volledige toewijzing vordering buitengerechtelijke kosten en proceskosten, omdat niet is gebleken dat deze kosten onredelijk zijn. Verzoeker heeft met voorstel tot gedeeltelijke vergoeding van deze kosten, dat hij deed tijdens onderhandelingen, niet een vergoeding voor de volledige buitengerechtelijke kosten prijsgegeven.

Verzoeker is betrokken geraakt bij een verkeersongeval, waarbij hij op zijn scooter werd aangereden door een auto en als gevolg daarvan ten val kwam. Dekra (verzekeraar) heeft aansprakelijkheid voor het ongeval en de daaruit voortvloeiende schade erkend. Daarna zijn onderhandelingen over een regeling op gang gekomen. Tussen partijen is nu een impasse ontstaan over (de redelijkheid van) de buitengerechtelijke kosten van (de advocaat van) verzoeker, waarvan in deze zaak een vergoeding wordt gevorderd. Dekra heeft als verweer aangevoerd dat de opgevoerde declaraties buitensporig zijn, gelet op in het bijzonder het relatief geringe schadebedrag dat aan de benadeelde is uitgekeerd en de eenvoud van de zaak (verzoeker had enkel materiële schade en een schaafwond).

De kantonrechter oordeelt dat de gevorderde buitengerechtelijke kosten, ondanks het geringe belang, wel degelijk voldoen aan de dubbele redelijkheidstoets. De opgevoerde tijdsbesteding aan correspondentie en telefoon komt de kantonrechter redelijk voor en is ook noodzakelijk geweest, gezien tegen de achtergrond dat tussen de advocaat van verzoeker en Dekra veelvuldig is gecorrespondeerd over een finale regeling. Dat in dat verband (dus in het kader van een minnelijke regeling) van de zijde van verzoeker een voorstel is gedaan om de buitengerechtelijke kosten te stellen op een aanmerkelijk lager bedrag dan de daadwerkelijk gemaakte kosten waarvan in deze procedure de betaling wordt verzocht, kan aan verzoeker niet worden tegengeworpen. Dat voorstel moet worden gezien tegen de achtergrond van de onderhandelingen die partijen destijds voerden en was een handreiking richting Dekra. Gesteld noch gebleken is dat verzoeker met dat voorstel een vergoeding voor de volledig buitengerechtelijke kosten heeft prijsgegeven.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 16-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:302

Zaaknummer: 7251311 VZ VERZ 18-21261

Rechters: A.J.M. van Breevoort

Advocaten: F.B. van Batenburg en A. van Hoey Smith

Wetsartikelen: 6:96 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Machinist met vordering op NS doet beroep op collectieve ongevallenverzekering. Vordering is verjaard ex artikel 7:942 BW. Omstandigheid dat de NS wist dat er nog geen kenbare medische eindsituatie was, brengt niet mee dat beroep op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.

Eiser is op 14 januari 2006 tijdens zijn werk als machinist bij NS een ongeval overkomen waarbij hij letsel aan zijn rechterenkel heeft opgelopen. NS is bij vonnis veroordeeld tot betaling van de door eiser als gevolg van het ongeval geleden schade. NS heeft voor haar medewerkers een collectieve ongevallenverzekering bij AIG afgesloten. Eiser vordert in deze procedure dan ook betaling door AIG. AIG stelt zich op het standpunt dat de vordering onder de ongevallenverzekering is verjaard (art. 7:942 BW).

De rechtbank overweegt als volgt. AIG heeft eiser op 12 april 2006 bericht dat diens aanspraak op de ongevallenverzekering in goede orde was ontvangen. Op die datum is de verjaringstermijn van drie jaar aangevangen. Vervolgens meldde de nieuwe belangenbehartiger van eiser zich bij AIG om te verklaren dat nog geen sprake was van een medische eindsituatie. Op 25 februari 2009 meldde eiser dat de medische informatie nog niet voorhanden was. Met deze e-mail is de verjaring tijdig gestuit. Op 19 juni 2009 berichtte de advocaat van AIG aan eiser dat zij, gezien het uitblijven van een reactie van eiser, ervan uitging dat eiser zijn claim onder de ongevallenverzekering niet langer geldend maakte. Zowel de advocaat van AIG als AIG zelf gingen dus over tot het sluiten van het dossier. Deze e-mail kan worden gezien als een ondubbelzinnige mededeling van de verzekeraar de aanspraak af te wijzen, zodat op die dag een nieuwe verjaringstermijn van drie jaar is aangevangen. Eiser heeft in de periode tussen 25 februari 2009 en 18 januari 2017 geen contact meer gehad met (de advocaat van) AIG, zodat van een (tijdige) stuiting niet is gebleken. Hiermee staat vast dat de verjaring op 20 juni 2012 is voltooid. Dit betekent dat de gestelde vordering van eiser onder de ongevallenverzekering is verjaard. Dat de NS wist dat er nog geen kenbare medische eindsituatie was, is geen bijzondere omstandigheid welke een beroep op verjaring door AIG naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar maakt. Volgt afwijzing van de vorderingen van eiser.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 16-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:603

Zaaknummer: C/10/552895 / HA ZA 18-599

Rechters: A. Boer

Advocaten: W. van der Meer, W.A.M. Rupert en P.C. Knijp

Wetsartikelen: 7:942 BW

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Claims made-verzekering. Eiser heeft een laserbehandeling ondergaan, waarbij mogelijk een fout is gemaakt aangezien een tijd later is gebleken dat het netvlies van eiser loslaat. Centrum is inmiddels failliet. Eiser heeft geen directie actie op verzekeraar waarbij het centrum een beroepsaansprakelijkheidsverzekering had afgesloten: centrum zou geen beroep meer kunnen doen op deze claims made-verzekering, omdat melding van de claim van eiser niet tijdens looptijd van de verzekering is gedaan. In dat geval heeft eiser ook geen daarvan afgeleid rechtstreeks vorderingsrecht op de verzekeraar.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 11-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:282

Zaaknummer: NL18.3344

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: B. Wernik en C.I.M. de Haan

Wetsartikelen: 7:954 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Geen voldoende belang. Verkeersongeval tussen scooter en drie fietsers. WAM-verzekeraar van scooterbestuurder heeft aan gevallen fietser te kennen gegeven dat de aansprakelijkheid voor het ongeval voor vijftig procent wordt erkend, maar dat zij desondanks bereid is de volledige schade van fietser te vergoeden. Een beslissing in dit deelgeschil kan dan ook niet bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst. Het hoogst haalbare in het kader van een te sluiten vaststellingsovereenkomst is dat de volledige schade wordt vergoed en dat is in casu toegezegd door de verzekeraar, dus het hoogst haalbare is al bereikt. Een ‘zuiver emotioneel belang’, hoe zwaarwegend ook, kan niet worden aangemerkt als een voldoende belang in de zin van artikel 3:303 BW.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:99

Zaaknummer: C/13/654331 / HA RK 18-301

Rechters: A.J. Bongers-Scheijde

Advocaten: B.A. van Beest en A.L. Mijnsen

Wetsartikelen: 3:303 BW

RECHTSPRAAK

Eiser (arbo-adviseur) vordert bij wijze van voorlopige voorziening voortzetting van zijn arbeidsongeschiktheidsuitkering vanwege psychische (burn-out) klachten. Voorzieningenrechter oordeelt dat eiser niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de verzekeraar haar verplichting om de mate van arbeidsongeschiktheid deugdelijk te onderzoeken, heeft verzaakt. De interpretatie en de kritiek van eiser op de rapportages die op verzoek van de verzekeraar zijn uitgebracht, brengen niet mede dat de verzekeraar zich in redelijkheid niet op deze medisch adviezen mocht baseren.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 21-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:5050

Zaaknummer: 223899 / KG ZA 18-301

Rechters: S.J.S. Groeneveld-Koekkoek

Advocaten: A.H. Blok en M.H. Pluymen

RECHTSPRAAK

Ongeval met locomotieven waarbij een locomotief op vier stilstaande locomotieven is gebotst, met schade aan alle locomotieven als gevolg. Artikel 6 WAM is van overeenkomstige toepassing (art. 55 Spoorwegwet). Het eigen recht als bedoeld in artikel 6 WAM kan echter wel genuanceerd worden; in het kader van het eigen recht jegens de verzekeraars kan alsnog rekening worden gehouden met exonerationen. De exoneration in kwestie strekt ertoe de omvang van de aansprakelijkheid van spoorwegondernemingen jegens elkaar te beperken en er bestaat geen reden om een spoorwegonderneming toe te staan om om die regeling heen op de verzekeraar van haar wederpartij haar volledige schade te verhalen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:11057

Zaaknummer: C/10/498749 / HA ZA 16-339

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten

Advocaten: V.R. Pool en R.L. Latten

Wetsartikelen: 6 WAM

RECHTSPRAAK

Hasan Köse v. Turkije

Hasan Köse v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM: te lage straf opgelegd na schietpartij door politieagent.

Verzoeker stelt dat hij door de politie is neergeschoten en ernstig is verwond zonder dat de politie daarvoor gestraft is. Verzoeker stelt dat hij en zijn broer in januari 2007 zijn aangehouden door de politie terwijl zij naar hun werk reden en dat de politieagenten geïrriteerd raakten toen zij vroegen of zij de identiteitsbewijzen van de agenten mochten zien. Toen hebben zij zijn broer geslagen en traangas op verzoeker gespoten. Toen verzoeker een houten stok wilde pakken om zichzelf te verdedigen is hij driemaal beschoten. Er is een gevangenisstraf van vijf maanden opgelegd. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat de agent die hem heeft beschoten en verwond een te lage straf heeft gekregen die bovendien nooit ten uitvoer is gelegd. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Turkije tot betaling van € 28.000 aan materiële schadevergoeding en € 40.000 aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 18-12-2018

Zaaknummer: 15014/11

RECHTSPRAAK

Lakatošová v. Slowakije

Lakatosova v. Slowakije. Schending van artikel 2 EVRM: niet onderzocht of racistisch motief aan schietpartij ten grondslag heeft gelegen.

De zaak heeft betrekking op een schietpartij in 2012 door een politieagent buiten zijn dienst bij een Roma-familie thuis. De twee verzoekers in deze zaak zijn ernstig gewond geraakt en drie familieleden van hen zijn overleden als gevolg van de schietpartij. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 14 jo. 2 EVRM, omdat niet is onderzocht of er mogelijk een racistisch motief aan de schietpartij ten grondslag heeft gelegen.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-12-2018

Zaaknummer: 655/16

RECHTSPRAAK

Nihat Soylu v. Turkije

Nihat Soylu v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het onderzoek naar de omstandigheden rondom het overlijden van de zoon van verzoeker als gevolg van een incident op school.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van de zoon van verzoeker door een incident op school. Er is een paal op hem gevallen die niet goed vastzat in de grond. Later die dag is het kind naar het ziekenhuis gebracht toen bleek dat het niet goed met hem ging. Er is een perforatie van verschillende organen geconstateerd en een operatie was noodzakelijk. Een dag na de operatie is het kind alsnog overleden. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het onderzoek naar de omstandigheden rondom het overlijden en veroordeelt Turkije tot betaling van € 10.000 aan smartengeld en € 3.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-12-2018

Zaaknummer: 48532/11

RECHTSPRAAK

Tülay Yıldız v. Turkije

Tülay Yıldız v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het onderzoek naar de omstandigheden rondom het overlijden van de moeder van verzoeker als gevolg van een infectie die zij in het ziekenhuis heeft opgelopen.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van de moeder van verzoeker als gevolg van een infectie die zij in het ziekenhuis heeft opgelopen. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het overlijden en het onderzoek naar de omstandigheden rondom het overlijden. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het onderzoek en wijst de vordering tot schadevergoeding af.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-12-2018

Zaaknummer: 61772/12

RECHTSPRAAK

B.I. v. Turkije

B.I. v. Turkije. Schending van artikel 8 EVRM: verzoeker stelt dat sprake is van medische fouten en te laat gestelde diagnoses in militaire ziekenhuizen.

Verzoeker, B.I., heeft ernstige gezondheidsproblemen gehad tijdens zijn militaire dienst. Hij stelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM, vanwege medische fouten en te laat gestelde diagnoses in de militaire ziekenhuizen. Voordat hij aan zijn militaire dienst begon had hij geen medische problemen. Het EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van artikel 8 EVRM.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-12-2018

Zaaknummer: 18308/10

RECHTSPRAAK

Isayeva v. Oekraïne

Isayeva v. Oekraïne. Geen schending van artikel 3 EVRM: verzoekster stelt door een andere patiënte te zijn aangevallen terwijl zij in het ziekenhuis lagen.

Verzoekster stelt dat zij ernstig is verwond door een andere patiënte terwijl zij in het ziekenhuis lagen. Als gevolg van de aanval heeft zij letsel bekomen, bestaande uit een hersenschudding en een gebroken kaak en neus. Als gevolg van haar verwondingen is zij later aan één oog blind geraakt. Verzoekster stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat de staat er niet in is geslaagd de verantwoordelijken aansprakelijk te stellen. Het EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 06-12-2018

Zaaknummer: 35523/06

RECHTSPRAAK

Kilici v. Turkije

Kilici v. Turkije. Schending van artikel 3 EVRM: geweldgebruik door politie tijdens arrestatie en onderzoek.

Verzoeker, Kadri Kilici, is tijdens een demonstratie gewond geraakt doordat de politie rubberen kogels heeft afgeschoten. Verder stelt hij dat er met traangas is gespoten en dat hij dit heeft ingeademd. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat sprake is van disproportioneel en ongerechtvaardigd gebruik van geweld door de politie en omdat geen effectief onderzoek is verricht naar dit geweldgebruik. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Turkije tot betaling van € 5.000 aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 27-11-2018

Zaaknummer: 32738/11

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Lid van ‘Culemborgse jeugdbende’ veroordeeld voor betrokkenheid bij in totaal dertien strafbare feiten, waaronder tien woninginbraken. Benadeelde partij (slachtoffer van een van de woninginbraken) niet-ontvankelijk in vordering immateriële schadevergoeding: hoezeer ook invoelbaar is dat de woninginbraak voor de benadeelde partij (mede) een inbreuk op haar persoonlijke levenssfeer vormt en voor gevoelens van angst en onveiligheid heeft gezorgd, kan niet worden gezegd dat sprake is van enige vorm van aantasting in de persoon ‘op andere wijze’, als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 aanhef en onder b BW.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 27-11-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:11242

Zaaknummer: 21-000844-14

Rechters: M. Barels, J.A.W. Lensing en K.A.J.M. Wetzels

Advocaten: A.S. van der Biezen

Wetsartikelen: 311 Sr

RECHTSPRAAK

Jurasz v. Polen

Jurasz v. Polen. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling door de politie.

In november 2008 is verzoeker gearresteerd na een gewelddadig incident met zijn vrouw. Enkele dagen later heeft hij een klacht ingediend omtrent mishandeling, waarbij hij medische stukken heeft aangeleverd ter onderbouwing van zijn stellingen. In september 2015 zijn de agenten schuldig bevonden en hebben zij twaalf maanden gevangenisstraf en een boete gekregen. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat hij door de politie is mishandeld. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Polen tot betaling van € 12.500, aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 22-11-2018

Zaaknummer: 48327/09

RECHTSPRAAK

Pulfer v. Albanië

Pulfer v. Albanië. Schending van artikel 3 EVRM: verzoekster is onvoldoende beschermd door de autoriteiten, terwijl zij kenbaar had gemaakt dat zij werd mishandeld door de man van wie zij haar huis had gekocht en dat hij illegale pogingen had ondernomen om haar haar huis uit te zetten.

Verzoekster stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat de autoriteiten haar onvoldoende hebben beschermd, terwijl zij kenbaar had gemaakt dat zij werd mishandeld door de man van wie zij haar huis had gekocht en dat hij illegale pogingen had ondernomen om haar haar huis uit te zetten. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Verzoekster heeft geen schadevergoeding gevorderd.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 20-11-2018

Zaaknummer: 31959/13

RECHTSPRAAK

Asma v. Turkije

Asma v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM: onvoldoende effectief onderzoek naar het overlijden van de dochter van verzoeker als gevolg van een brand.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van de dochter van verzoeker op 15-jarige leeftijd als gevolg van een brand. In oktober 2000 is er brand uitgebroken als gevolg van werkzaamheden die zonder vergunning werden verricht op het land naast het gebouw waarin de familie woonde. Er zijn drie personen overleden, waaronder de dochter van verzoeker. Op de dag van de brand is een strafrechtelijk onderzoek gestart. Gebleken is dat de brand het gevolg was van de werkzaamheden. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM. Hij stelt dat de brand het gevolg is geweest van nalatigheid van derde partijen en van de autoriteiten en dat de strafrechtelijke procedure niet effectief is geweest. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van het onderzoek.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 20-11-2018

Zaaknummer: 47933/09

RECHTSPRAAK

Samesov v. Rusland

Samesov v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling door de politie en het onderzoek naar die mishandeling.

Verzoeker, Aleksandr Samesov, stelt dat hij is mishandeld door de politie en dat geen effectief onderzoek is verricht naar die mishandeling. In juni 2013 is verzoeker strafrechtelijk vervolgd, omdat hij gefraudeerd zou hebben. Een maand later werd hij gearresteerd. Verzoeker stelt dat hij op 4 en 5 juli 2013 meerdere keren is mishandeld door de politie, zodat hij zou bekennen. Hij stelt dat hij geslagen en geschopt is en dat hij bijna gestikt is, omdat de politie een plastic zak over zijn hoofd deed. Ten slotte zou hij zijn bedreigd met een pistool. Op 5 juli 2013 is verzoeker naar het ziekenhuis vervoerd. Uit het medisch rapport volgt dat er sprake was van blauwe plekken en kneuzingen. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van de mishandeling en het onderzoek en veroordeelt Rusland tot betaling van € 20.000 aan smartengeld en € 1.944 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 20-11-2018

Zaaknummer: 57269/14

RECHTSPRAAK

V.D. v. Kroatië

V.D. v. Kroatië. Geen schending van artikel 3 EVRM: gestelde mishandeling door politie tijdens arrestatie.

Verzoeker is in augustus 2006 gearresteerd na een familieruzie. Hij stelt dat hij tijdens zijn arrestatie is mishandeld door de politie. Na een strafrechtelijk onderzoek is geconcludeerd dat er geen bewijs was van een mishandeling of gebruik van excessief geweld door de politie. In een civiele procedure is € 8.650 toegewezen, inclusief proceskosten. Verzoeker stelt dat het onderzoek naar de gestelde mishandeling niet voldoet aan de eisen van artikel 3 EVRM. Het EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 15-11-2018

Zaaknummer: 19421/15

RECHTSPRAAK

BTA Baltic Insurance Company. Prejudiciële vraag.

Op 24 oktober 2008 heeft de passagier van een voertuig dat geparkeerd stond op het parkeerterrein van een supermarkt bij het openen van het rechterachterportier de linkerachterzijde van het voertuig ernaast beschadigd. De verzekeraar van het eerstgenoemde voertuig heeft geweigerd de schade aan het laatstgenoemde voertuig te vergoeden, omdat een ongeval dat zich voordoet tussen twee stilstaande voertuigen niet kan worden beschouwd als een ‘verzekerde gebeurtenis’ in de zin van de wet inzake de verplichte verzekering. In het kader van deze procedure is aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU) een prejudiciële vraag gesteld. Deze vraag is door het HvJ EU als volgt beantwoord. Artikel 3 lid 1 Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid moet aldus worden uitgelegd dat het in die bepaling gebezigde begrip ‘deelneming aan het verkeer van voertuigen’ mede ziet op een situatie waarin de passagier van een op een parkeerterrein gestald voertuig bij het openen van het portier van dat voertuig, het ernaast geparkeerde voertuig heeft geraakt en beschadigd.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 15-11-2018

Zaaknummer: C|648/17

RECHTSPRAAK

Hakim Aka v. Turkije

Hakim Aka v. Turkije. Schending van artikel 2 EVRM: onvoldoende effectief onderzoek naar het overlijden van de zoons van verzoeker.

Verzoeker, Hakim Aka, stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat er onvoldoende effectief onderzoek is gedaan naar het overlijden van zijn twee zoons. De zoons zijn op 19 november 2007 niet terug naar huis gekomen nadat zij naar school waren geweest. Beide zoons zijn in de zee gevonden met een rugzak vol met stenen om. Er is afgezien van strafrechtelijke vervolging. Verzoeker heeft daar bezwaar tegen gemaakt, omdat geen effectief onderzoek zou zijn verricht naar het overlijden van zijn zoons. Zijn bezwaar is afgewezen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Turkije tot betaling van € 40.000 aan smartengeld.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 06-11-2018

Zaaknummer: 62077/08

RECHTSPRAAK

Milićević v. Montenegro

Milicevic v. Montenegro. Schending van artikel 8 EVRM. Politie heeft een op Milicevic gerichte aanval niet kunnen voorkomen, terwijl Milicevic wel voorafgaand aan de aanval had gemeld dat hij was bedreigd en dat X al anderen had aangevallen.

In februari 2013 is Milićević in zijn koffiehuis door X aangevallen met een hamer. Hij is met een hoofdwond naar het ziekenhuis vervoerd. Milićević is een civiele procedure gestart en heeft om schadevergoeding verzocht. Hij heeft gesteld dat hij bij de politie had gemeld dat hij een paar dagen voor de aanval door X was bedreigd en dat X al anderen had aangevallen. Milićević is in die procedure niet in het gelijk gesteld, omdat de politie voldoende maatregelen zou hebben getroffen en de staat niet aansprakelijk is voor enige schade. Tijdens de procedure kwam naar voren dat X lijdt aan schizofrenie, dat hij al langere tijd psychiatrisch patiënt is en dat bekend was dat hij gewelddadig gedrag vertoonde. Bovendien had een politieagent bevestigd dat X altijd een mes op zak droeg en dat zij klachten over hem kregen. Milićević stelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM, omdat de staat de op hem gerichte aanval niet heeft kunnen voorkomen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM en veroordeelt Montenegro tot betaling van € 4.500 aan smartengeld en € 3.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 06-11-2018

Zaaknummer: 27821/16

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft gedurende een periode van ongeveer anderhalf jaar steeds verdergaande seksuele handelingen, waaronder het seksueel binnendringen van het lichaam, gepleegd bij een minderjarig meisje dat aan zijn zorg was toevertrouwd (verdachte was beheerder van de zorgboerderij waar slachtoffer haar eigen paard had gestald). Toewijzing € 10.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 22-06-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:3784

Zaaknummer: 22-000783-18

Rechters: J.M. van de Poll, A.S.I. van Delden en B.P. de Boer

Wetsartikelen: 245 Sr, 246 Sr en 249 Sr

RECHTSPRAAK

werknemer/Koni B.V.

Onzeker causaal verband tussen de verrichte laswerkzaamheden en longemfyseem. De kantonrechter benoemt bij tussenvonnis een deskundige.

Feiten

Koni is een bedrijf dat zich toelegt op de productie van schokbrekers. Werknemer is van 1 maart 1990 tot en met 30 juni 2012 in dienst geweest bij Koni als lasser/montagemedewerker. Vanaf 1993/1994 tot augustus 2009 verrichtte werknemer laswerkzaamheden aan voornamelijk autoschokdempers. In een rapport Risico-inventarisatie en -evaluatie uit 2001 wordt door de ArboUnie geadviseerd een nadere inventarisatie en evaluatie naar de doelmatigheid van persoonlijke beschermingsmiddelen te verrichten en alle persoonlijke beschermingsmiddelen die niet doelmatig zijn te vervangen. In augustus 2009 is werknemer uitgevallen wegens ziekte en is bij werknemer longemfyseem vastgesteld. In een rapportage hebben de longartsen van het universitair ziekenhuis te Antwerpen vermeld dat het meest waarschijnlijk gaat over emfyseem geïnduceerd door schadelijke stoffen (metalen?). Een longarts bij het Erasmus MC (dr. Van den Blink) rapporteert vervolgens dat daarnaast een sterke associatie tussen lasdampen en het ontwikkelen van COPD bestaat en dat het zeer wel mogelijk is dat door de lasdampen bijgedragen wordt aan het ontwikkelen van longemfyseem. Koni is namens werknemer aansprakelijk gesteld. De aansprakelijkheid is door Koni afgewezen. Werknemer vordert onder meer materiële en immateriële schadevergoeding. Koni betwist dat het longemfyseem c.q. de ziekte van werknemer is veroorzaakt door de werkzaamheden bij Koni.

Oordeel

Koni betwist meer in het algemeen dat blootstelling aan lasrook emfyseem ten gevolge zou kunnen hebben. Zij stelt zich in elk geval op het standpunt dat uit de medische literatuur geen duidelijkheid heerst over dit oorzakelijk verband. Zij acht de stellingen van werknemer op dit punt te weinig onderbouwd. Vastgesteld moet worden dat de genoemde artsen niet ondubbelzinnig zijn geweest voor wat betreft de oorzaak van het emfyseem. Immers, de

Antwerpse longartsen geven aan dat het *meest waarschijnlijk* gaat over emfyseem geïnduceerd door schadelijke stoffen (metalen?). Dr. Van den Blink geeft vervolgens aan dat daarnaast een sterke associatie tussen lasdampen en het ontwikkelen van COPD bestaat en dat het *zeer wel mogelijk* is dat door de lasdampen bijgedragen wordt aan het ontwikkelen van longemfyseem. Werknemer heeft nog een aantal medische artikelen genoemd waaruit zou moeten blijken dat lasrook emfyseem kan veroorzaken. Daarentegen heeft de medisch adviseur van Koni de relevantie van die artikelen in twijfel getrokken en gewezen op andere publicaties. Nu de kans dat de blootstelling aan lasrook het longemfyseem kan hebben veroorzaakt niet duidelijk is, dient een deskundigenbericht van een longarts hierover uitsluit te geven. De kantonrechter beveelt een deskundigenonderzoek ter beantwoording van enkele vragen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:10935

Zaaknummer: 4371383 CV EXPL 15-6519

Rechters: E. van Schouten

Advocaten: L.K. de Haan en M.H.M. Verbeemen

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Een redelijke uitleg van artikel 592a Sv brengt mee dat bij de begroting van de daar bedoelde kosten van rechtsbijstand dezelfde maatstaf wordt gehanteerd als in civiele procedures.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 29-05-2001

ECLI: ECLI:NL:HR:2001:AB1819

Zaaknummer: 01982/99

Rechters: W.J.M. Davids, F.H. Koster, A.J.A. van Dorst, B.C. de Savornin Lohman en E.J. Numann

Advocaten: E. Jense en M.A.G. van der Burgt

Wetsartikelen: 592a Sv